

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Ṽinṭer

Brenner, Yôsēf Ḥayyîm

מײַח Ḥayyîm, רנר

Ṽarshe, 1936

71.

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8203

א הערבסט-נאכט איז עס געוועזן.
 אויף איינער פון די קליינע סטאזיעס איפן וועג פון
 N. קיין א. האָט מען מיך אַרױסגעשלעפּט פון אונטער דער
 באַנק אין באַן-וואַגאָן און מ'האָט מיך צוגעשטעלט צום וואָק-
 זאַל-באַמטן.

אָן געלט, אפילו קיין רענצל האָב איך נישט געהאַט -
 אין איך בין פארלאָזן, איינער אליין.
 איך האב מיך אוועקגעוועצט אויף א באַנק, אָבער די
 וועטערס האָבן מיך געשיקט אַהין, פּונדאנען איך בין געקומען.
 - ס'איז דאָך נאכט...

- דאָ איז פאַראַן א דאָרף...

- ווייט פּונדאנען ?

- נישט מער, ווי דריי וויאָרסט...

- און יידן זענען דאָרט פאַראַן ?

- נישטאָ דאָרט קיין מאַשקע.

- בכּן... ווי-זשע...

- „גיי“ - זאָגט מען דאָך דיר !..

- יידישע געשעפטמאכער, איך קען אייך ! - האט מיט

אן איינגעהאלטענעם פּעס געברומט דער מיטן רויטן היטל, ווען
 ער איז דורכגעגאַנגען פאַרביי מיר.

איך בין אויפגעשטאנען און אַרױסגעגאַנגען.

א תויכגעוויקסיקער זשאנדארם האט, פון נישט-האבן וואס
צו טאן, געחט מיינע טריט.
איך בין אדורך דעם פערטן, די ליידיקע ווארטע-זאלן.
פארביי דעם לייכטנדן לאמטערן... דארטן ווייטער זענען גע-
לענען קלעצער האלץ — האב איך זיך אוועק געלייגט.
טרעפנס רעגן און שניי זענען געפאלן אויף דר'ערד.
